

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Apatnapu't Anim

Ang Kapahingahan at ang Pagpapaghinghawa

Jeff Pippenger

2024-01-10

Kanino niya ituturo ang kaalaman? at kanino niya ipauunawa ang doktrina? Sa mga inawat na sa gatas, at inihwalay sa mga suso. Sapagkat dapat ay tuntunin sa tuntunin, tuntunin sa tuntunin; guhit sa guhit, guhit sa guhit; dito ng kaunti, doon ng kaunti: Sapagkat sa pamamagitan ng mga utal na labi at ng ibang wika ay sasalita siya sa bayang ito. Sa kanila niya sinabi, Ito ang kapahingahang sa pamamagitan nito'y inyong mapapagpahinga ang napapagod; at ito ang pagpapasariwa: gayunma'y ayaw nilang makinig. Nguni't ang salita ng Panginoon sa kanila ay naging: tuntunin sa tuntunin, tuntunin sa tuntunin; guhit sa guhit, guhit sa guhit; dito ng kaunti, doon ng kaunti; upang sila'y pumaroon, at mabuwal na patalikod, at mabasag, at masilo, at madakip. Kaya't dinggin ninyo ang salita ng Panginoon, kayong mga taong nanunuya, na namumuno sa bayang ito na nasa Jerusalem. Sapagka't inyong sinabi, Nakipagtipan kami sa kamatayan, at sa impiyerno kami'y nakipagkasundo; kapag dumaan ang bumabahang hagupit, hindi iyon darating sa amin: sapagka't ginawa naming kanlungan ang kasinungalingan, at sa ilalim ng kabulaanan kami'y nagkubli: Kaya't ganito ang sabi ng Panginoong Diyos, Narito, naglalagay ako sa Sion bilang saligan ng isang bato, batong subok, mahalagang batong-panulukan, matatag na saligan: ang sumasampalataya ay hindi magmamadali. At ilalagay ko ang kahatulan sa pising panukat, at ang katuwiran sa tingga; at wawalising ng graniso ang kanlungan ng kasinungalingan, at babahain ng tubig ang kublihan. At ang inyong tipan sa kamatayan ay mawawalan ng bisa, at ang inyong kasunduan sa impiyerno ay hindi tatayo; kapag dumaan ang bumabahang hagupit, kayo'y yuyurakan nito. Isaias 28:9-18.

Noong 1863, ang mga mapanlibak na lalaki na namahala sa Jerusalem ay nagsimulang isagawa ang isang unti-unting gawaing pagtatakip sa mga hiyas ni Miller at pagpapalit sa mga ito ng mga huwad na barya at mga huwad na hiyas. Sa paggawa nito ay “nakipagtipan sila sa kamatayan,” ginawa nilang “mga kasinungalingan” ang kanilang “kanlungan” at “nagtago” “sa ilalim ng kabulaanan.” Ngunit sila ay susubukin sa mensahe ng huling araw ng “kapahingahan” at ng “pagpapasariwa,” na binabanggit ni Pedro sa Aklat ng Mga Gawa.

Datapuwa't ang mga bagay na ipinahayag na nang una ng Diyos sa pamamagitan ng bibig ng lahat ng kaniyang mga propeta, na ang Cristo ay magdurusa, ay kaniyang tinupad. Magsisi nga kayo, at magbalik-loob, upang mapawi ang inyong mga kasalanan, upang dumating ang mga panahon ng kaginhawahan mula sa harapan ng Panginoon; at kaniyang susuguin si Jesucristo, na nang una'y ipinangaral sa inyo; na kinakailangang tanggapin siya ng langit hanggang sa mga panahon ng pagpapanumbalik ng lahat ng mga bagay, na sinalita ng Diyos sa pamamagitan ng bibig ng lahat ng kaniyang mga banal na propeta buhat pa nang pasimula ng sanlibutan. Sapagkat tunay na sinabi ni Moises sa mga magulang, Isang propeta ang ibabangon para sa inyo ng Panginoon ninyong Diyos mula sa inyong mga kapatid, na gaya ko; siya ang inyong pakinggan sa lahat ng mga bagay na kaniyang sasabihin sa inyo. At mangyayari na ang

bawat kaluluwa na hindi makikinig sa propetang iyon ay lilipulin mula sa gitna ng bayan. Oo, at ang lahat ng mga propeta mula kay Samuel at yaong mga sumunod pa, lahat ng nagsalita, ay gayon din nagpahayag tungkol sa mga araw na ito. Mga Gawa 3:18-24.

Itinuturo ni Pedro na ang lahat ng mga propeta ay nagsalita hinggil sa mga panahon ng kaginhawahan at sa huling ulan, at itinutukoy ni Isaias ang uring tumatanggi sa pangwakas na mga panahon ng kaginhawahan na nagaganap sa pagtatapos ng Paghuhukom na Pagsisiyasat, kung kailan pinapawi ang kasalanan at bumabagsak ang huling ulan. Sa panahong iyon, ayon kay Pedro, ang uring tinutukoy ni Isaias na nakipagtipan sa kamatayan ay “malilipol mula sa gitna ng bayan.” Madalas na tinatalakay ni Kapatid na White ang mismong panahong ito ng kapahingahan at kaginhawahang binanggit ni Isaias.

Ang anghel na nakikiisa sa pagpapahayag ng mensahe ng ikatlong anghel ay paliliwanagin ang buong lupa sa pamamagitan ng kaniyang kaluwalhatian. Isang gawaing may pandaigdigang saklaw at di-karaniwang kapangyarihan ang hinulaang magaganap dito. Ang kilusang Adbentista noong 1840–44 ay isang maluwalhating pagpapakita ng kapangyarihan ng Diyos; naipaabot ang mensahe ng unang anghel sa bawat istasyong misyonero sa buong daigdig, at sa ilang bansa ay nagkaroon ng pinakadakilang siglang panrelihiyon na nasaksihan sa alinmang lupain mula pa noong Repormasyon ng ika-labing-anim na siglo; ngunit ang mga ito ay hihigitan ng makapangyarihang kilusan sa ilalim ng huling babala ng ikatlong anghel.

Ang gawaing ito ay magiging katulad ng sa Araw ng Pentecostes. Kung paanong ibinigay ang ‘maagang ulan,’ sa pagbuhos ng Espiritu Santo sa pasimula ng ebanghelyo, upang pasibulin ang mahalagang binhi, gayon din ibibigay ang ‘huling ulan’ sa kaniyang wakas upang pahinugin ang ani. “Kung magkagayo’y makikilala natin, kung magpatuloy tayong magsikap na makilala ang Panginoon; ang Kaniyang paglabas ay nakahanda gaya ng umaga; at Siya’y paririto sa atin na gaya ng ulan, na gaya ng huling ulan at ng maagang ulan sa lupa.” Oseas 6:3. “Kaya’t magsaya kayo, mga anak ng Sion, at magalak sa Panginoon ninyong Diyos; sapagkat ibinigay Niya sa inyo ang maagang ulan sa kaukulang sukat, at pauulanan Niya kayo ng ulan, ang maagang ulan at ang huling ulan.” Joel 2:23. “Sa mga huling araw, sabi ng Diyos, ibubuhos Ko ang Aking Espiritu sa lahat ng laman.” “At mangyayari na ang sinumang tumawag sa pangalan ng Panginoon ay maliligtas.” Gawa 2:17, 21.

Ang dakilang gawain ng ebanghelyo ay hindi magtatapos na may mas kaunting kapahayagan ng kapangyarihan ng Diyos kaysa sa ipinamalas sa pagbubukas nito. Ang mga propesiyang natupad sa pagbubuhos ng unang ulan sa pagbubukas ng ebanghelyo ay muling matutupad sa huling ulan sa pagtatapos nito. Narito ang “mga panahon ng pagpapanariwa” na inaasahan ng apostol na si Pedro nang kaniyang sinabi: “Magsisi nga kayo at magbalik-loob, upang mapawi ang inyong mga kasalanan, kapag dumating ang mga panahon ng pagpapanariwa mula sa harapan ng Panginoon; at ipapadala Niya si Jesus.” Gawa 3:19, 20. Ang Dakilang Tunggalian, 611.

Ang pagsubok ay nakabatay sa metodolohiya ng Huling Ulan, na inilarawan bilang “alituntunin sa ibabaw ng alituntunin.” Ang mensaheng panunubok ay inihahatid ng mga bantay na nagsasalita ng “ibang wika,” na inilarawan bilang may “mga labi na pautal-utal.” Ang mensaheng panunubok ng

Huling Ulan ay ihahatid ng mga bantay na hindi sinanay sa metodolohiya ng apostatang Protestantismo at Katolisismo—metodolohiyang inampon ng Adbentismo sa buong kasaysayan nito ng paghihimagsik.

Malapit na ang panahon na darating ang pagsubok sa bawat kaluluwa. Ipipilit sa atin ang tatak ng hayop. Ang mga unti-unting nagpasakop sa mga hinihingi ng sanlibutan at nakibagay sa mga kaugaliang makamundo ay hindi na mahihirapang magpasakop sa mga nasa kapangyarihan, sa halip na ilantad ang kanilang sarili sa panunuya, pag-alipusta, mga bantang pagkakabilanggo, at kamatayan. Ang tunggalian ay sa pagitan ng mga utos ng Diyos at ng mga utos ng tao. Sa panahong ito, ang ginto ay maihihiwalay sa latak sa iglesia. Ang tunay na kabanalan ay malinaw na maihihiwalay mula sa anyo at oropel nito. Maraming bituin na ating hinangaan dahil sa ningning ay saka maglalaho sa kadiliman. Ang ipa, na parang ulap, ay tatangayin ng hangin, maging mula sa mga dakong nakikita nating pawang mga giikan ng saganang trigo. Ang lahat ng nagsusuot ng kagayakan ng santuwaryo, ngunit hindi nararamtan ng katuwiran ni Cristo, ay mahahayag sa kahihyan ng sarili nilang kahubaran.

Kapag ang mga punong walang bunga ay pinuputol bilang mga nakasasagabal sa lupa, kapag ang napakaraming huwad na kapatid ay nabubukod sa mga tunay, kung magkagayon ang mga nakukubli ay mahahayag sa paningin, at, na may mga sigaw ng 'Hosanna,' magsihanay sa ilalim ng watawat ni Cristo. Yaong mga naging mahiyain at walang pagtitiwala sa sarili ay hayagang magpapahayag para kay Cristo at sa Kanyang katotohanan. Ang mga pinakamahina at nag-aatubili sa iglesia ay magiging gaya ni David—handang gumawa at magsapanganib. Habang lalong lumalalim ang gabi para sa bayan ng Diyos, lalong maningning ang mga bituin. Lubhang pahihirapan ni Satanas ang mga tapat; ngunit, sa pangalan ni Jesus, sila'y lalabas na higit pa sa mga nagtatagumpay. Kung magkagayon, ang iglesia ni Cristo ay makikitang 'maganda na gaya ng buwan, malinaw na gaya ng araw, at kakilakilabot na gaya ng hukbong may mga watawat.'

Ang mga binhi ng katotohanang inihahasik sa pamamagitan ng mga pagsisikap ng mga misyonero ay saka sisibol, mamumukadkad, at magbubunga. Tatanggap ng katotohanan ang mga kaluluwang magtitiis ng kapighatian at magpupuri sa Diyos na sila'y magdusa alang-alang kay Jesus. "Sa sanlibutan ay magkakaroon kayo ng kapighatian; nguni't laksan ninyo ang inyong loob; aking dinaig ang sanlibutan." Kapag ang hagupit na umaapaw ay daraan sa lupa, kapag ang panabing ay naglilinis sa giikan ni Jehova, ang Diyos ang magiging saklolo ng Kaniyang bayan. Maaaring maitampok sa kaitaasan ang mga tropeo ni Satanas, nguni't ang pananampalataya ng mga dalisay at banal ay hindi matitinag.

Hinango ni Elias si Eliseo mula sa pag-aararo at inilambong sa kanya ang kanyang balabal ng pagkatalaga. Ang tawag sa dakila at mataimtim na gawaing ito ay iniharap sa mga lalaking may pinag-aralan at may katayuan; kung inari sana nilang hamak ang kanilang sarili at lubos na nagtiwala sa Panginoon, pinarangalan sana Niya sila sa pagdadala ng Kanyang estandarte na may pagtatagumpay hanggang sa ganap na tagumpay. Ngunit humiwalay sila sa Diyos, nagpasailalim sa impluwensiya ng sanlibutan, at itinakwil sila ng Panginoon.

Marami ang nagdakila sa agham at nawala sa kanilang pananaw ang Diyos ng agham. Hindi ganito ang naging kalagayan ng Iglesia sa pinakadalisay nitong mga kapanahunan.

"Sa ating kapanahunan, gagawa ang Diyos ng isang gawaing inaasahan ng kakaunti lamang. Kanyang ibabangon at itataas sa gitna natin ang mga higit na tinuruan ng pagpapahid ng Kanyang Espiritu kaysa sa panlabas na pagsasanay ng mga institusyong pang-agham. Ang mga ito ay hindi dapat hamakin ni kondenahin; itinalaga ng Diyos ang mga ito, ngunit panlabas na mga kwalipikasyon lamang ang maaari nilang maibigay. Ipakikita ng Diyos na hindi Siya nakasalalay sa mga mortal na may pinag-aralan at mapagpahalaga sa sarili." Testimonies, tomo 5, 81, 82.

Ang "hagupit na umaapaw" ay sagisag ng batas sa Linggo, na nagsisimula sa oras ng dakilang lindol ng Apocalipsis 11. Ito'y kumakatawan sa progresibong panahon ng pagsubok ng batas sa Linggo.

"Ang mga bansang banyaga ay susunod sa huwaran ng Estados Unidos. Bagaman siya ang nangunguna, gayunma'y darating ang gayunding krisis sa ating mga tao sa lahat ng dako ng sanlibutan." Testimonies, tomo 6, 395.

Bago sumapit ang batas ng Linggo, ang mga huwad na barya sa panaginip ni Miller ay winalis palabas ng bintana, gaya ng mga Adventistang Laodiceano na isinusuka mula sa bibig ng Panginoon. Pagkatapos, ang iglesia ay itinataas bilang isang watawat, "maganda gaya ng buwan, malinaw gaya ng araw, at kakilakilabot gaya ng hukbong may mga watawat." Ang mensahe ni Isaias na nagmumula sa "ibang wika" at "utal na mga labi" ay kumakatawan sa mga ibinangon at itinaas, na tinuturuan sa pamamagitan ng pagpapahid ng Kanyang Espiritu sa halip na sa panlabas na pagsasanay ng mga institusyong pang-agham. Ang mga lango sa alak ng Efraim ay nabibigo sa pagsubok ng "line upon line," sapagkat napawi na ang karunungan ng kanilang mga pantas. Sa kanila, ang propesiya ay naging gaya ng isang aklat na tinatakan.

Ang kasaysayan na, ayon kay Pedro, ay ipinahayag ng lahat ng mga propeta mula pa kay Samuel, ay nagbibigay ng ilang paglalarawan ng pagkawasak ng mga Adventista na tumatangi sa mensahe ng huling ulan; ngunit hindi kamatayang pisikal ang dinaranas nila sa panahon ng batas sa Linggo, kundi isang kamatayang espirituwal na sinasamahan ng pagkilala sa katotohanang napahamak sila magpakailanman, na kinakatawan ng mga mangmang na dalaga, na sa aklat ni Amos ay nagigising sa katotohanang sila'y napahamak.

Narito, ang mga araw ay dumarating, sabi ng Panginoong Diyos, na ako'y magpapadala ng taggutom sa lupain, hindi taggutom sa tinapay, ni pagkauhaw man sa tubig, kundi sa pagdinig ng mga salita ng Panginoon: At sila'y magsisilobot mula sa dagat hanggang sa dagat, at mula sa hilaga hanggang sa silangan, sila'y paroo't parito upang hanapin ang salita ng Panginoon, at hindi makasusumpo niyaon. Sa araw na yaon ay manghihina sa uhaw ang magagandang dalaga at mga binata. Sila na sumusumpa sa kasalanan ng Samaria, at nagsasabi, Buhay ang iyong diyos, Oh Dan; at, Buhay ang paraan ng Beersheba; sila man ay mabubuwal, at hindi na muling makakabangon. Amos 8:11-14.

Matapos tukuyin ang oras ng batas ng Linggo sa pamamagitan ng simbolong "rumaragasang hagupit," tinutugunan ni Isaias ang patuloy na takot at pagkabalisa ng mga nakipagtipan sa kamatayan.

At ang inyong tipan sa kamatayan ay mapapawalang-bisa, at ang inyong kasunduan sa Sheol ay hindi mananatili; pagka dumaan ang dumadaluyong na hagupit, kayo'y yuyurakan nito. Mula sa oras ng paglabas nito ay aabutin na kayo: sapagkat umaga-umaga ito'y daraan, araw at gabi: at magiging kabagabagan na lamang ang pagkaunawa sa ulat. Isaias 28:18, 19.

Ang pagkaunawa sa paglaganap ng kaalaman na kinakatawan ng mga hiyas ni Miller ay sa panahong iyon ay hindi na matatamo, ngunit ang "pagkaunawa" sa ulat hinggil sa sumusulong na krisis ng batas sa Linggo ay magpapahayag na ang kanilang tipan sa kamatayan ay napawalang-bisa. Ang mga nagkubli "sa ilalim ng kabulaanan," ay saka kikilalanin na "ang Panginoong Diyos," ay naglagay "sa Sion ng isang batong patibayan, isang batong nasubok, mahalagang batong-panulok, matibay na patibayan," ngunit huli na ang lahat. Ang mga kabulaanang pinagkublihan nila habang sila'y sumulong sa kasaysayan ay saka wawalisin. Marami sa mga lantad na kasinungalingang iyon ay madaling makikilala sa pangitain sa Ilog Ulai.

Ang mga Millerita, alinsunod sa kanilang pagkaunawa sa Daniel kabanata dalawa, ay tinukoy na ang mga kaharian sa Daniel kabanata walo ay ang gayunding mga kahariang kinakatawan sa kabanata pito. Ang kaibhan sa pagitan ng dalawang kabanata ay ito: ang kabanata pito ay kumakatawan sa mga pampulitikang elemento ng mga kaharian, at ang kabanata walo ay kumakatawan sa mga panrelihiyosong elemento ng mga kaharian. Dahil dito, ang Daniel kabanata walo ay inilalarawan gamit ang terminolohiya ng santuwaryo.

Sa Daniel kabanata walo, ginagamit ang simbolismo ng santuwaryo upang katawanin ang mga kaharian, ngunit ang bawat simbolo ng santuwaryo na inilalarawan sa kabanatang ito ay nalapastangan, kaya't natutukoy ang pagkakaiba sa pagitan ng tunay na relihiyon ni Cristo at ng huwad na relihiyon ni Satanas. Ang lalaking tupa ay isang hayop na inihahandog sa santuwaryo ng Diyos, ngunit ang bawat handog sa santuwaryo ay kailangang walang kapintasan. Ang lalaking tupa sa kabanata walo ay hindi karapat-dapat na ihandog sa santuwaryo ng Diyos, sapagkat ang mga sungay nito ay hindi magkapareho.

Nang magkagayo'y itinaas ko ang aking mga mata at tumingin; at narito, isang lalaking tupa na may dalawang sungay ang nakatayo sa harap ng ilog; at ang dalawang sungay ay matataas; ngunit ang isa ay mas mataas kaysa sa isa pa, at ang higit na mataas ay sumibol nang huli. Daniel 8:3.

Ang tupang lalaki na may dalawang sungay na magkaiba ang haba ay hindi pahihintulatang maging handog sa santuwaryo ng Diyos; ngunit ang simbolismong ito ay hindi sa tunay na relihiyon ng Diyos, kundi sa huwad na relihiyon ni Satanas, ang paganismo. Ang kasunod na kaharian ay kinakatawan ng isang kambing, na isa ring handog sa santuwaryo; subalit, muli, ang kambing ay may kapintasan sapagkat mayroon itong isang sungay sa pagitan ng mga mata nito, kaya't hindi nito taglay ang simetriya ng kasakdalang kinakailangan sa isang handog sa santuwaryo.

At samantalang ako'y nagbubulay-bulay, narito, may isang lalaking kambing na nanggaling mula sa kanluran na tumahak sa ibabaw ng buong lupa at hindi sumayad sa lupa; at ang kambing ay may isang malaking sungay sa pagitan ng kaniyang mga mata. Daniel 8:5.

Sa bandang huli, nabali ang sungay ng kambing at nagbunga ng apat na sungay, na siya rin namang nagpawalang-karapatan sa naturang kambing na ihandog sa santuwaryo ng Diyos.

Kaya't ang kambing na lalaki ay naging lubhang dakila; at nang siya'y lumakas, ang malaking sungay ay nabali; at sa halip nito ay sumibol ang apat na katangi-tanging sungay patungo sa apat na hangin ng langit. Daniel 8:8.

Ang kabanata walo ng Daniel ay nagsisimula nang hindi tinutukoy ang kaharian ng Babilonya sa pamamagitan ng isang sagisag. Ang Babilonya, ang unang kaharian sa hulang biblikal, ay naipagtibay na sa Bibliya sa pamamagitan ng dalawang saksi ng kabanata dalawa at kabanata pito; ngunit sa kabanata walo ay sinadyang itago ang Babilonya upang bigyang-diin ang propetikong katangian ng papado na tumanggap ng isang nakamamatay na sugat na sa kahuli-hulihan ay gagaling. Sa panahon mula sa pagtanggap ng papado ng isang nakamamatay na sugat hanggang sa paggaling nito, ang papado ay nakatago, o nalilimutan, sa paraang propetiko. Ang pagtatagong iyon ay kinatawan din ng pagkakatanggal ng kaharian ni Nebukadnezar at ng muling panunumbalik nito.

Ang ikawalong kabanata ng Daniel ay nagsisimula sa isang tuwirang sagisag ng ikalawang kaharian sa pamamagitan ng pagpapakilala sa tupang lalaki na kumakatawan sa kahariang Medo-Persia, na sinusundan ng tiwaling kambing na kumakatawan sa kaharian ng Gresya. Pagkatapos, mula sa isa sa apat na hangin, na siyang pinaghati-hatian ng apat na sungay ng Gresya nang ang mga ito'y nagkadurug-durog, nakita ni Daniel ang isang maliit na sungay na kumakatawan sa ikaapat na kaharian ng Roma. Ang maliit na sungay ay kumakatawan sa kapwa mga yugto ng Roma, na inilalarawan sa apat na talata. Ang Romang pagano ay kinakatawan ng maliit na sungay sa kasariang panlalaki, at ang Romang papal naman bilang maliit na sungay sa kasariang pambabae.

At mula sa isa sa kanila ay sumibol ang isang munting sungay, na lubhang lumaki, patungo sa timugan, at patungo sa silangan, at patungo sa kaayaayang lupain. At lumaki ito, hanggang sa hukbo ng langit; at ibinagsak nito sa lupa ang ilan sa hukbo at sa mga bituin, at tinapakan ang mga ito. Oo, pinalaki niya ang kaniyang sarili hanggang sa prinsipeng hukbo, at sa pamamagitan niya ay inalis ang araw-araw na handog, at ang dako ng kaniyang santuario ay ibinagsak. At isang hukbo ang ibinigay sa kaniya laban sa araw-araw na handog dahil sa pagsalangsang, at ibinulid ang katotohanan sa lupa; at gumawa, at guminhawa. Daniel 8:9-12.

Ang maliit na sungay ng Roma na pumapasok sa salaysay sa talatang siyam ay kinakatawan sa kasariang panlalaki; at sa talatang sampu, ang maliit na sungay ay kinakatawan sa kasariang pambabae; pagkatapos, sa talatang labing-isa, ang maliit na sungay ay kinakatawan sa kasariang panlalaki; at sa talatang labing-dalawa, ang maliit na sungay ay muling kinakatawan sa kasariang pambabae.

Ang Kabanata Walo ng Daniel ay naglilihim ng unang kaharian; pagkatapos, ang susunod na dalawang kaharian ay inilalarawan bilang mga nadungisang hayop ng santuwaryo, at ang ikaapat na kaharian ay kinakatawan ng isang sungay. Ang sungay ay propetikong nadungisan sapagkat lumilitaw ito bilang lalaki, saka babae, saka lalaki, at saka babae.

Ang babae ay huwag magsuot ng kasuotang nauukol sa lalaki, ni ang lalaki ay magsuot ng kasuotang pambabae; sapagkat ang lahat ng gumagawa ng gayon ay karumaldumal sa Panginoon mong Diyos. Deuteronomio 22:5.

Ang pagpapahayag sa anyong panlalaki ng munting sungay ng paganong Roma ay nasa mga talatang siyam at labing-isa, samantalang ang pagpapahayag sa anyong pambabae ng munting sungay ng Roma ng Papado ay nasa mga talatang sampu at labindalawa. Ang kasarian ng munting sungay ay nakikilala sa pagsasaalang-alang sa mga salita ni Daniel sa antas ng orihinal na teksto—isang bagay na hindi maaaring nakita ni Miller, sapagkat Cruden's Concordance lamang ang kaniyang ginamit, at ang Cruden's Concordance ay hindi nagbibigay ng anumang impormasyon hinggil sa orihinal na wika. Ang pagpapalit-palit ng kasarian sa loob ng apat na talata ay kinilala ng mga tagapagsalin ng King James Bible, at pinanatili nila ang mga kasarian sa nasabing sipi, kung alam mo kung ano ang dapat hanapin.

Kinilala ng mga tagapagsalin ang pagkakaiba sa pagtukoy sa “munting sungay” bilang panlalaki at bilang pambabae sa mga talatang siyam hanggang labindalawa, at ipinakita nila ang pagkakaibang iyon sa pamamagitan ng salitang “it.” Ginagamit ang salitang “it” para sa munting sungay kapag ito ay nasa anyong pambabae. Tingnan ang Daniel kabanata walo, talata sampu:

At ito’y lumaki nang lubha, hanggang umabot sa hukbo ng langit; at ibinagsak nito sa lupa ang ilan sa hukbo at sa mga bituin, at niyurakan ang mga iyon. Daniel 8:10.

Ito ay "lubhang lumaki," at ito ay "nagpabagsak," sa gayo'y kinikilala ang maliit na sungay bilang ang babae. Ang talatang labindalawa ay nagsasaad:

At isang hukbo ay ibinigay sa kaniya laban sa palagiang handog dahil sa pagsalangsang, at ibinagsak nito ang katotohanan sa lupa; at kumilos ito, at naging matagumpay. Daniel 8:12.

Sa talatang labindalawa, idinagdag ang salitang “him,” at hindi nito tumpak na kinakatawan ang munting sungay, sapagkat ang munting sungay sa talatang iyon ay dalawang beses tinukoy bilang “it,” kaya’t kumakatawan sa kasariang pambabae. Maliwanag na kinilala ng mga tagapagsalin ang pagkakaibang pangkasarian na ginamit ni Daniel, subalit hindi sila tiyak sa nilalayon ni Daniel, at sinikap nilang gawing panlalaki ang munting sungay sa talata sa pamamagitan ng pagdaragdag ng nakaitalik na salitang “him,” ngunit hindi ito sinusuportahan ng mismong mga salita ni Daniel. Ang kaniyang mga salita ay tumutukoy sa munting sungay bilang pambabae, at “ito” (ang pambabaeng munting sungay) ang nagtapon ng katotohanan sa lupa, at “ito” (ang pambabaeng munting sungay) ang nagsagawa at sumagana.

Sa talatang siyam, ang pariralang “isang maliit na sungay” ay nasa kasariang panlalaki at kumakatawan sa paganong Roma. Nagmula ito sa isa sa “apat na hangin,” matapos magkawatak-watak ang Imperyong Griyego tungo roon. Sa talatang ito, kaayon ng kasaysayan, sinakop ng paganong Roma ang tatlong heograpikong rehiyon habang inaangkin nito ang posisyon sa trono ng daigdig.

At mula sa isa sa kanila ay sumibol ang isang maliit na sungay, na lubhang lumaki, patungo sa timog, at patungo sa silangan, at patungo sa kaayaayang lupain. Daniel 8:9.

Sa talatang labing-isa (na siyang dako kung saan matatagpuan ng pagtatalo hinggil sa "the daily" ang isa sa mga pangunahing larangan ng tunggalian nito), ang maliit na sungay ay inilalarawan bilang "he," "him" at "his."

Oo, ipinagdakila niya ang kaniyang sarili maging hanggang sa Prinsipe ng hukbo, at sa pamamagitan niya ay inalis ang palaging handog, at ang dako ng kaniyang santuwaryo ay ibinagsak. Daniel 8:11.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Ang bawat simulain sa Salita ng Diyos ay may kani-kaniyang kinalalagyan; ang bawat katotohanan ay may kaukulang kabuluhan. At ang ganap na kayarian, sa disenyo at sa pagsasakatuparan, ay nagpapatotoo sa May-akda nito. Walang isip kundi yaon lamang sa Walang-hanggan ang makabubuo o makahuhubog ng gayong kayarian. Education, 123.